

Donderdag

den 15 October.

FRANKFORT, den 12den October.

Handelreizen uit Warschau melden, dat de gemaakte speculatiën op het kamp te Kalisch meestal mislukkt zijn. De winkeliers te Breslau inzonderheid, die eenen grooten voorraad ingeslagen hadden, hebben hunne berekening geheel zien falen. Dit is wel voornamelijk toe te schrijven aan de omstandigheid, dat men zeer karig was in het afgeven van passen, zoodat zich slechts weinig vreemdelingen gedurende den tijd van het kamp te Kalisch bevonden hebben. De opene tafel, welke in het voornaamste Logement gehouden wordt, was gewoonlijk niet meer bezet dan anders in dezen tijd des jaars, d. i. met 30 of 40 personen. De meeste vreemdelingen waren uit Pruisen; doch aan dezen was het mede niet vergaand, zonder bijzonder verlof der politie, het kamp te bezoeken.

Uit Leipzig wordt gemeld, dat de najaarsmis bijzonder druk bezocht is, veel meer dan sedert eenige jaren het geval was. Men schrijft dit eensdeels toe aan den staat van rust in het Oosten, van waar vele kooplieden komen, en andersdeels aan de aansluiting van Saksen aan het Deutsche tolverbond, waardoor het handelsverkeer algemeen bevorderd wordt.

BERLIJN, den 10den October.

Hanne Majesteiten de Keizer en de Keizerin van Oostenrijk, die in den morgen van den 4den dezer van Teplitz vertrokken waren, zijn des namiddags tusschen 1 en 2 uur te Praag aangekomen. Hanne Majesteiten de Keizer en de Keizerin van Rusland, de Kroonprins en de Prinsen Willem, Karel en Albrecht van Pruisen, alsmede Prins Frederik der Nederlanden, werden den 5den te Praag verwacht.

Helgeen sommige dagbladen van een langer verblijf der ministers te Teplitz gemeld hebben, blijkt ongegrond te zijn, want de meeste derzelve hebben spoedig na het overtrek der Keizers die stad mede verlaten.

Z. M. de Koning van Pruisen werd den 8den dezer te Fischbach verwacht, waar alsdan ook H. M. de Keizerin van Rusland, hoogstdezelfs dochter, van Praag zou aankomen; terwijl de Keizer, na een driedaags verblijf te Praag, onmiddellijk de tertigreis naar Petersburg aanneemt.

De courant van Praag behelst de volgende berigten uit Teplitz, van den 5den dezer: « Den 4den October, des morgens om acht uur, woonden Hanne Majesteiten de Keizer en de Keizerin van Oostenrijk de mis in de stads kerk bij. Na afloop daarvan stapten zij voor de deur der kerk in de reiskoets, waarmede zij zich naar Praag begaven.

Z. M. de Keizer van Oostenrijk heeft den bevelhebber van het detachement veteranen der Russische garde, die bij de plegtigheid van den 29sten September bij het fundament van het op te rigten gedenkteeken geplaast waren, den kolonel Lowientjeff, tot ridder van de Leopoldsorde benoemd; terwijl de vaandrig Generaless een gouden, en de vijf onder-officiers een zilveren medaille hebben bekomen.

Z. M. de Keizer van Rusland heeft den opzigter van het monument bij Arbessau, den invalide korporaal Josef Berran, de orde van St Anna 5de klasse verleend, en daarbij een aanzienlijk geschenk in goud gevoegd.

Wijders heeft Z. M. de Keizer van Rusland voor de manschap van het regiment Oostenrijksche husaren, hetwelk zijnen naam draagt, 24 Anna Kransen van de 5de klasse verleend, met bepaling, dat zij zullen nigericht worden aan zondanige onder-officiëren en gemeenen, die zich voor den vijand bijzonder onderscheiden hebben. Hierbij heeft Z. M. nog een geschenk van duizend dukaten gevoegd.

Volgens berigten uit Breslau, is de kommanderende generaal van het 6de armee-corps, de generaal der kavallerie graaf van Zieten, ten gevolge eener uitnoodiging van den Keizer van Rusland, den 6den October over Warschau naar het zuidelijke Rusland vertrokken, om aldaar de militaire kolonien in oogenschouw te nemen.

LONDEN, den 10den October.

Z. M. begeeft zich morgen naar Greenwich, ten einde, na bijwoning aldaar van de voormiddagsgodsdienst, er het honderdtal oude zeelieden te ontvangen, welke zich nog in het koninklijk hospitaal te Greenwich bevinden, en die allen aan het in 1797, op den 11den October, op de koopt van Kamperduin, plaats gehad hebbende zeegevecht tusschen de Hollandische en Britsche vloeten, onder het bevel van den admiraal de Minier, en lord Duncan, deel gehad hebben.

De benoeming van den heer E. C. Disbrowe, onzen tegenwoordigen gevolmagtigden gezant te Stockholm, tot die zelve betrekking te Gravenhage, in de plaats van den haren door den Britschen zaak-gelastigde, den heer E. Jerningham, wordt heden door den Times nog nader bevestigd. Dit blad, hetwelk het aanzoeken voor zeker houdt, dat nu ook de heer S. Wadelaars, Nederlandsch gezant naar Londen komen zal, zegt, deze meer gepaste vertegenwoordiging van beide hoven niet genoeg mede te deelen, doch schijnt tevens uit deze

daadzaak te willen afleiden, dat van wege het Britsche gouvernement geene toegevingen aan den Koning van Holland, betrekkelijk de hoofpunten van scheiding tusschen Holland en België, te wachten zijn.

De heer G. H. Freeling, de vice-secretaris van het bureau der posten derzeker hoofdstad, zich thans, tot het maken van portvrije overzending van nieuwswijden, te Parijs bevindende, zal zich, naar men verzekert, het hetzelfde doel verder naar Brussel en Gravenhage be-geven.

De beruchte volksmennis O'Connell heeft laatstelijk in de staatkundige handelsvereniging van Dublin eene aanspraak gedaan, welke zijne vorige redevoeringen, zoo mogelijk, nog in laaghartige en beleedigende uitdrukkingen overtreft. Dezelve was weder tegen het huis der lords gerigt, en hij heeft zich niet geschaamd den hertog van Cumberland een leigenaar te noemen. De hertog van Wellington is alsmede het voorwerp geweest van zijne verguizing. Hij heeft bevestigd, dat die bevelhebber, slechts bij geval, en geenszins uit eigene verdiensten, den krijgskundigen roem had ingeooft, die hem ten deel was gevallen, daar zijne eigene begaafdheden hem kwalijk verder dan tot den graad van corporaal zouden hebben gebracht. — O'Connell heeft op nieuw gewaagd van een aanslag, welken hij en de zijnen de behoudende partij te laste leggen, doch welke door dezelve op de stelligste wijze wordt ontkend, als of zij voornemens zoude zijn, om prinses Victoria haar regt op de troonsopvolging te ontnemen, om hetzelfde den hertog van Cumberland toetekennen. Hij heeft zich dit, zoo het schijnt, alleen veroorloofd, om te verkondigen, dat Ierland een miljoen strijders telt, die van zijne wenken zouden vliegen, om dergelijken aanslag gewapenderhand te verijdelen.

Het ministerieel avondblad vermeldt deze bijzonderheden, zonder zich dienaangaande eenige aanmerking te veroorloven. Het verbeugt zich over het besluit van de genoemde vereniging, om vooreerst niet weder te vergaderen. Dit besluit is genomen op het voorstel van O'Connell, en op grond, dat de zaken der fersche hervormers beter staan dan immer te voren.

LONDEN, den 11den October.

Van de zijde der behoudende partij wordt verzekerd, dat O'Connell nog voor de bijeenkomst van het parlement het zuidelijk gedeelte van Engeland zal bezoeken, ten einde, zoo mogelijk, de gemoederen aldaar in beweging te brengen. — Het ministerieel avondblad heeft zich intusschen gedrongen gevonden, om dien volksmennis vrij ernstig te berispen over de beleedigingen, die hij zich tegen den hertog van Wellington heeft veroorloofd, en die, naar het oordeel des schrijvers, elken Engelschman hoogelijk moeten mishagen.

PARYS, den 11den October.

Men weet tot heden niets naders omtrent den nieuwen moorddaden aanslag tegen den Koning, die dezer dagen zoude ondekt zijn.

In een der dagbladen leest men het volgende: Laatstleden Dinsdag is te Charenton iemand in hechtenis genomen, die zich Goldsmith noemde, en als koerier voor het rijtuig van twee Piemontesche reizigers uitreed. 's Anderen daags kregen de gendarmen bericht, dat het bevolene toezigt om zich van den persoon van don Miguel meester te maken, niet meer noodig was. Daaruit heeft men opgemaakt, dat de aangehouden persoon don Miguel wel zoude wezen. Maar wat zou men sinds zes dagen met hem aangevangen hebben? Zou hij het ook zijn, die men naar Fontainebleau vervoerd heeft? en zou dit geene verklaring geven van de gelooopen hebbende geruchten van lieden, die te Fontainebleau waren gevat en gevangen gezet, en die men als belagers van 's Konings leven heeft beschouwd? De Italiaansche dagbladen melden wel, dat don Miguel van Venetie te Rome teruggekeerd is; doch dit gerucht zou ook wel opzettelijk kunnen zijn verspreid geworden.

In een ander dagblad vindt met dit bericht: « De heer de Saint-Cricq, zoon van den gewezen minister van Karel X, thans nog pair van Frankrijk, is door de politie uit het Engelsche koffijhuis opgeligt. Hij schijnt krankzinnig geworden te zijn. Hij hield zich meest in het genoemde koffijhuis op en werd er zoo lastig, dat velen het niet meer bezochten. Zijn baard en zijne haren had hij laten groeijen, en soms had hij er op publieke plaatsen vermaak in, eene kaars aan te steken en dezelve geheel in zijnen baard te laten afloopen.

Het ministerieel avondblad behelst de volgende tijdingen uit Spanje: « Den 3den zijn twee afgevaardigden der junta van Barcelona naar Madrid vertrokken. Den 4den heeft men daar, met eenen buitengewonen koerier, kennis bekomen van de aanstaande vergadering der cortes. « Er heeft te Mahon eene volksbeweging plaats gehad, waarbij de aartsbisschoppen van Santiago, Saragossa en Tarragona bijna zonden vermoord zijn.

« Een brief uit Pau meldt het volgende: « De junta's van Estramadura hebben zich, even als die van Sarragossa en Barcelona, onthouden.

« De graaf de Las Navas is met zijne tegen het vorig ministerie opgerigte krijgsmagt aan de oevers van den Manzanares blijven staan om de gebeurtenissen af te wachten.

Die zelfde brief spreekt van de gelooopen hebbende geruchten over onlangs in het noorden van Spanje voorgevallene gevechten; maar verzekert stellig, dat er tusschen den 20sten en 27sten September niets gebeurd is.

Het nieuwe bewind te Madrid schijnt zeer verheugd over de onderwerping van de junta's, welke op de tijding van deszelfs benoeming gevolgd is.

De voorstanders van de gewapende burgermagt aldaar juichen van hunnen kant over derzelve herstelling. De officieren hebben op den dag der bekendwording van het dekreet daaromtrent, de kaserne geillumineerd en een aantal ingezetenen hunne huizen.

UTRECHT, den 13den October.

Heden is onze stad vereerd geworden met de tegenwoordigheid van H. K. H. de Prinses *Marianne*, gemalin van Prins *Albert van Pruisen*. Nadat de Prinses het ontbijt genomen had bij Z. Exc. den Oudgouverneur-generaal van Neiderlandsch Indië, den Baron van der *Capellen*, op Vollenhoven, en aldaar het fraai kabinet had bezigtigd, is H. K. H. om 2 ure alhier aangekomen, heeft de Bibliotheek der Akademie, het Landbouwkundig Kabinet en andere merkwaardigheden bezigtigd, en is daarop naar 's Gravenhage vertrokken.

H. M. de Koningin is heden middag deze stad doorgereisd, zich van het Loo naar 's Hage begevende, alwaar in den loop dezer week HH. KK. HH. Prins en Prinses *Frederik der Nederlanden* uit Teplitz insgelijks verwacht worden.

Men verneemt, dat dezer dagen door Z. M. tot de verplaatsing van eenige provinciale gouverneurs besloten zoude zijn, ten gevolge waarvan Z. Exc. de gouverneur baron van *Tuyll van Serooskerken*, tot andere betrekkingen geroepen, zoude vervangen worden door den Baron van *Zwijlen van Nijvelt*, thans gouverneur der provincie *Vriesland*. Aan het hoofd van het gouvernement van laatstgemelde provincie zoude gesteld worden Z. Exc. de staatsraad *L. van Toulon*, die in het gouvernement van de provincie *Utrecht* door den heer *Mr. C. C. J. G. Copes van Hasselt*, thans griffier der gedeputeerde staten van Noord-Holland, zoude opgevolgd worden.

AMSTERDAM, den 10den October.

Gelijk de hoogleeraar *F. Thiersch*, uit *München*, reeds vroeger te Utrecht het Gymnasium en andere scholen bezocht had, ten einde den voortgang van de ontwikkeling der jeugd, op deze plaatsen van onderwijs, met die van *Beijeren* te vergelijken, alwaar hij opziener over het schoolwezen is; heeft men Z. Hoogel. ook hier ter stede alle inlichtingen gegeven, welke gedurende zijn kortstondig verblijf, in het laatst der vorige en in het begin dezer week, konden gegeven worden. De rector van het gymnasium heeft den heer *F. Thiersch*, aangezien de najaars cursus nog niet was aangevangen, slechts met de inrigting onzer latijnsche scholen kunnen bekend maken, door hem de wijze en de verschillende vakken van onderwijs, de geschiktheid der lokalen, enz. mede te deelen; uit het bestaande reglement heeft hij een en ander uitgetrokken en de verordening en leerwijze van dat Gymnasium allezins geprezen. Door tusschenkomst van den heer *van Cappelle*, die tevens curator der stad amenschoolen is, kon het verlangen van den heer *Thiersch* voldoening vinden, om namelijk tevens ingelicht te worden omtrent de inrigting dier scholen; nopens dezelve heeft hij een zeer gunstig gevoelen geuit; de inrigting van een door hem in oogenschouw genomen *Fransche* school, scheen hem daarentegen minder te behagen. De hoogleeraren *den Tex* en *Muller* hebben prof. *Thiersch* ook de verlangde mededeelingen gedaan nopens de inrigtingen en het onderwijs van het alhier gevestigde athenaeum en de seminariën, welke door Z. Hoogel. met eenen niet minder gunstigen bijval zijn ontvangen geworden. Van hier begaf hij zich met hetzelfde oogmerk naar *Haarlem*, *Leiden*, den *Haag*, enz.

AMSTERDAM, den 13den October.

Beurs van den 12den October.

Er ontbreken heden alle nadere tijdingen uit Spanje. Van het oerlogstooneel zijn echter verschillende berigten ontvangen, doch men heeft moeite om het ware van het valsche te onderscheiden.

Verscheidene geruchten liepen op nieuw te Parijs van eenen moorddadigen aanslag op *Louis Philippe*; doch wordt ter beurs geen geloof daaraan gehecht.

Fluctuatien der prijzen:

Holland. Er vertoonde zich heden veel vraag naar onze binnenlandsche 2½ pCt., zoowel voor Duitsche als Engelsche rekening; de koers heeft zich daardoor iets verbeterd en bleef 55 pCt. met veel handel; 5 pCt. 101¼; 7½ a 1½ gebleven bij geringe afdoeningen; kansbiljetten prijshondend, 24½ a 1¼; in beide syndicaat ging weinig om; de koers derzelve bleef 95½ a ¼ en 79½ a ½; handelsmaatschappij gezocht en van 114½ tot 114¾ betaald.

Spanje. Alle Spaansche schuldbriefven waren, nit gebrek aan nadere tijdingen, in eene trage houding: 5 pCt. perpetuëlen 30½, 7½ a 31 bij geringe afdoeningen; 3 pCt. zijn a 18¾ gedaan; Fransche uitgestelde 13½ en 14 in kleine postjes gedaan; in obligatien cortezes ging insgelijks zeer weinig om; de koers was 30½ a ¼; coupons derzelve a 19 gedaan.

Rusland. Oude en nieuwe Russen onveranderd, 104 en 104½; van Russen van 1831 en 1833 komen gedurig eenige weinige postjes ter markt, welke den prijs derzelve drukken; zoodat Russen van 1831 97½ en die van 1833 97¾ met verkoopers bleven; roebels 60½ gedaan.

Oostenrijk. Voor Duitsche rekening werden verscheidene partijjes 5 pCt. metallieken gepresenteerd, waardoor de koers van 98½ tot 99¾ viel en op het eind 98½ bleef; 2½ pCt. a 56½ en ½ gedaan; nieuwe Weener aandelen gezocht en met f 708 betaald.

Beurs van den 13den October.

De heden ontvangen Spaansche dagbladen behelzen alleen een dekreet der Koningin tot bueroeroeping der cortez tegen 16 November, om eene nieuwe verkiezings-wet voor te stellen; het daarbij gevoegde memorandum van den heer *Mendizabal* heeft veel genoegen gegeven, doch geenen indruk op den koers der Spaansche schuldbriefven veroorzaakt.

De handel in publieke effecten was heden van geen groot belang; onze binnenlandsche iets meer gezocht; de overige bijna geheel afgisteren.

Blijvende prijzen ten 4½ uur.

Holland. 2½ pCt. 55½ in posten gedaan; 5 pCt. 101½ a 102; kansbiljetten 24½; oude syndicaat 94½ a 1; nieuwe 79½
Spanje. 5 pCt. 30½ a ¼; dito 3 pCt. 18½ a 1; Fransche uitgestelde 14½ a ¾; obligatien cortezes 30½ a ¼; dito coupons 10½ alle bij zeer geringe afdoeningen.

Mengelwerk.

Staten-Generaal.

Na eene afwezigheid van ruim vijf en eene halve maand, zullen de beide kamers der Staten-Generaal, aanstaanden Maandag, den 19. dezer, door den Koning worden geopend. Wanneer men de onderwerpen nagaat, welke onze wetgevende kamers te behandelen zullen hebben, dan moet men de belangstelling wettigen, waarmede hunne zittingen worden te moest gezien. Op den voorgrond staan reed dadelijk de buitenlandsche betrekkingen des rijks, de stand der Belgische aanspraken, en ziet men deswege van regeringwege eenige mededeelingen of opzettingen te moest. Ten tweede is het punt der geldmiddelen van den staat niet minder gewichtig, en kan men deswege, behalve de ontwerpen van wet nopens de staatsbegrooting, als die der ontvangsten en uitgaven en de regeling der schuld, ook verwachten voordragten betrekkelijk de Belgische rentebetaling, en eene, welke, na de gebeurtenissen daaromtrent in *Amsterdam*, van belangrijken aard geworden is, namelijk die tot wijziging der wet op het personeel. Behalve deze financiële wets-ontwerpen, is men benieuwd den maatregel te kennen, dien de minister van financiën tegen de aanstaande zitting heeft toegezegd, en de strekking moet hebben om de 5 pCt. schuldbriefven, overeenkomstig de daaromtrent bestaande bepalingen, voor een deel in te trekken of af te lossen. Het blijft ook de vraag, of die aflossing niet zal gepaard gaan met eene vermindering der rente van gemelde schuldbriefven, waarvan de mogelijkheid door gemelden minister geenszins is uitgesloten. Met verlangen ziet men eveneens het berigt te moest of de staatsbegrooting de ontvangsten en uitgaven over het loopende jaar heeft kunnen sluiten, dan wel of er nieuwe te korten daarbij zijn te betrekken. Eindelijk, kortaf, wat het financiële aangaat, nog bijzonder in aauwmerking hebben door de regering nopens de geldmiddelen, der overzeesche bezittingen zal worden bekend gemaakt; welk aandeel in de staatslasten door dezelve in 1836 zal worden gedragen; en wat door het gouvernement zal besloten worden nopens de plaatsing van het hoofdstuk der kolonien, waarvan de uitgaven door gemelde Oostindische geldmiddelen worden gedekt, op de staatsbegrooting. De oplossing dezer vragen wordt te gewigtiger, naar mate het twistgeschrijf over deze aangelegenheid toeneemt, hoezeer welligt daartoe vele lichtstralen zijn opgegaan, en op nieuw de gegrondheid is gebleken der meening, dat uit wrijving van gevoelens de waarheid te voorschijn komt. Eene derde, niet minder gewichtig te behandelen zaak, heeft betrekking tot den nationalen landbouw; waarvan de achterliggende staatsreeds in de vorige zitting stoffe heeft gegeven tot belangrijke beraadslagingen, doch weswege thans, naar men vernomen heeft, eene wet zal worden voorgedragen, waardoor deze zaak, welke gebleken is voor zoo vele onderscheidene beschouwingen vatbaar te zijn, op nieuw op het tapijt zal worden gebracht. Een vierde onderwerp, dat de aandacht der Staten-Generaal zal vereischen is, de voordragt van wet nopens de oproeping der elfde ligting van de nationale militie. Naar de beraadslagingen te oordeelen, waartoe het voorstel tot oproeping der 6, 7 en 10 ligtingen heeft aanleiding gegeven, is het te voorzien, dat die, over de elfde bijeenroeping, niet minder belangrijk zullen zijn. Eindelijk, ten vijfde, zullen de Staten-Generaal de verdere wijzigingen in de nationale wetgeving te behandelen hebben, en mag men hopen, dat, gedurende deze zitting, de herziening van liet wetboek van koophandel zal kunnen ten einde loopen. Nog altijd is aanhangig het ontwerp tot herziening van den derden titel des eersten boeks van dit wetboek, betreffende *venootschappen of maatschappijen*, en, gelijk bekend is, geeft ook deze titel grond tot velerhande beraadslagingen. Van voordragten van wetten van meer ondergeschikt belang zullen wij niet spreken. Het is derhalve te voorzien, en ook te hopen, dat de Staten-Generaal, gedurende den loop hunner op handen zijnde zitting, met moed en ijver de vele hoogst gewigtige aangelegenheden, welke met het welzijn van den staat en deszelfs ingezetenen in een zoo naauw verband staan, zullen behandelen. Men acht het hierbij niet onbelangrijk te voegen, dat dit wetgevend ligchaam is zamengesteld uit dezelfde leden als in het vorige jaar, met dit eenig verschil, dat in de Eerste Kamer *Mr. C. G. BILVELD*, zal zitting nemen, en dat de heeren *Mr. G. VERWEJ-MEJAN*, *Mr. I. SNOECK HURGOON* en *Mr. W. H. VYPRUIS*, de heeren *van de Kasteren*, *van de Kammerling* en *van de Kamerling* zullen vervangen; zoodat de laatste overleden, de heer *BILVELD* benoemd is tot lid van de Tweede Kamer, en de heeren *VERWEJ-MEJAN*, *SNOECK HURGOON* en *VYPRUIS* tot leden van de Eerste Kamer.

Over de staatkundige rechtsgedingen en veroordeelingen in Engeland.

(Vervolg en slot van No. 123.)

De Engelsche wet behelst geensistellige bepaling tegen Koningmoord. Om de zucht te straffen, heeft men den warden zin der wet moeten verdraagen en dien op eene gedwongene en onnatuurlijke wijze uitleggen. Deze toegevendheid en dit verzuim der wetgeving zijn intusschen voor de beschuldigen dikwerf juist nadeelig geweest, doordien de uitlegging, eenmaal in dit punt van wetgeving te gelater zijnde, zij voor al de gevolgen moest worden toegestaan, al de gedaecten die gevolgen moest omvatten, en men zoodende tot de zondertingste gevolgtrekkingen te moeten komen. Niet alleen dat bij, die zich met een dolk of pistool tegen den Koning wapende, volgens den inhoud van het statut, beschuldigd werd het leven des Koning in gevaar te hebben geloopt; maar ook eenen opstand te

hebben deel genomen; een ~~hais~~ zonder voorafgaande goedkeuring te hebben geslecht, waren misdaden, welke onder dezelfde klasse worden gerangschikt. — Onder ~~KAROL II~~ hadden de werkheden van *Londen* zich versenigd, om eenige slechte huizen te vernietigen, doch werden te dier zake wegens gepleegd hoog verraad ter dood veroordeeld. Onder de regering van de Keizerin *ANNA*, ondergingen *DONMARCKUR* en *PALGRAVE* dezelfde straf, wegens het afbreken van Puriteinsche kapellen. Het vonnis, waarbij deze ongelukkigen veroordeeld werden, hield in, dat, daar zij zich hadden veroorloofd de eigendommen der koninklijke onderdanen te vernietigen, zij 's Konings eigendommen hadden aangetaand en derhalve het leven des Konings in gevaar hadden gebracht. De wetten der hedendaagsche maatschappij veroorlooven ons niet, eene dergelijke beschuldiging toe te laten, veelmin een vonnis van deze soort uit te spreken. Onrechtigheden, inbraken, brandstichtingen, zullen met boete en gevangenis worden gestraft; maar zullen toch niet verward zijn met eigenlijk gezegde misdaden van hoog verraad. Nooit zal men bij ons deze schandelijke bedrijven zich zien hernieuwen. Een ander belangrijk staatkundig regtsgebed was voorzeker de veroordeeling van Koning *KAROL I*. Zou zij echter ~~afgevoerd~~ zijn geworden, wanneer zijne regters niet vooraf reeds zijne schuld als zeker gesteld hadden? Het parlement, in geroegtschaps veranderd, zeide tot dezelfde Koning: « Gij zijt ~~veroordeeld~~; ~~veroordeeld~~ ~~veroordeeld~~. Gij hebt regters; maakt er dus staat op, dat gij met regtvaardigheid, met mensche- lievendheid, zult worden behandeld; sterf en bedank ons. » Nooit vond eene wraakoplossing op plegtiger wijze, nooit had er bloediger aperternij plaats.

Toen ~~men~~ het voorbeeld was gegeven, vergenoegde men zich in staatkundige regtsgebeden met losse, willekeurige aanduidingen; met ~~valche~~, bij toeval bijeen gebrachte bewijzen; met ~~gissingen~~, met dwaalbegrippen: een arsenaal, waaruit men vele wapenen te voorschijn bragt. Staatkundige regtsgebeden werden met eene onbegrijpelijke en ongelukkige gemakkelijheid gevoerd. Het was genoeg, dat men een toast, dien men oproerig heette, had ingesteld, om zijn leven in gevaar te brengen; na de verdrijving der *STUARTS*, herouwde het menig dischgenoot op de gezondheid van den pretendent te hebben gedronken. Toen men, in 1619, bij een burger in de stad de gezondheid van Koning *GEORGE* instelde, antwoordde één der tegenwoordigen, dat hij dien man niet kende. Men maakte zijn proces op, en de regter *POWERS* riep uit: « De honderd ponden sterling, welke gij aan Koning *GEORGE* zult betalen, zullen u wellicht leeren, dat hij bestaat. » Men stelde ook toasten in ter gedachtenis aan de staatkundige veroordeelden; nieuwe gelegenheden van hoeten; vele ingezetenen werden gevonnisd, omdat zij op de gezondheid van *CORLIAN* hadden gedronken. De toasten hadden naauwe betrekking tot de staatkunde. Men vergenoegde zich niet op de gezondheid zijner vrienden te drinken, men dronk zelfs op den ondergang zijner vijanden; men noemde dit op de *confusie* drinken. Een arme Schot, *STANFIELD* genaamd, werd van Koningsmoord beschuldigd, omdat hij een pot ale op de *confusie* van den paus, den Koning en de christelike Godsdienst niet belijdende personen had gedronken. Zelfs werd zekere *FACONER* tot tentoonstelling veroordeeld, vermits hij de gezondheid des duivels had ingesteld.

In de eerste jaren der regering van *GEORGE I* hield een prediker, *RENDY* genaamd, die van jacobinismus beschuldigd werd, op een klein dorp eene zeer onschuldige leerroede, bestemd om zijne parochianen tot weldadigheid op te wekken en eene school van weldadigheid te stichten. Zijne vijanden gaven voor, dat deze leeraar door den kardinaal *ALBENOXI* betaald werd, en dat de fondsen voor de school van weldadigheid ten doel hadden de staatkundige fortuinzoekers te bezoldigen. Onder dit ijdel voorwendsel, werden de prediker en de stichter der school tot eene geldboete veroordeeld.

In den tijd van *DAVID HUME*, hadden de godsdienstige vooroordeelen zoo veel kracht, dat, wanneer eene arme oude vrouw van toovenarij werd beschuldigd, zelfs een verlicht regter haar niet redden kon, dan door voor te geven, dat hij met de volksdwalingen instemde. Dikwerf zijn de beklagden, wellicht onschuldig, wier schuld voor het minst niet bewezen is, aan dergelijk vooroordeel opgeofferd. Eene oude volksverlevering wil, dat de wonden van eenen vermoorde bloeden, wanneer de moordenaar nabij het lijk komt. In 1687 werd sir *JAMES STANDFIELD*, die niet ver van *Edinburg* woonde, in eene naburige rivier dood gevonden. Het was waarschijnlijk, dat deze dood het gevolg was van een' zelfmoord; de geneesheeren hadden in de registerzijde van het lijk eene opening gemaakt. De zoon, een jong verkwaamster en die buitendien algemeen gehaat was, werd van het plegen dezer misdaad verdacht. Zoodra zijn vinger den kant, waar de opening was gemaakt, aanraakte, stroomde het bloed. Deze dubbelzinnige en onzekere aanwijzing werd als eene onwederlegbare getuigenis bijgebragt, en de zoon werd als vadermoorder ter dood veroordeeld.

« Gelukkig is alles veranderd; deze sporen van onmenscheilijkheid en domheid zijn allengs uitgewischt. In staatkundige regtsgebeden is het tegenwoordig de kroon, die liever verdedigt, dan aanvalt. In bijzondere zaken, worden het geluk en het leven der menschen beschermd. Dit mogen wij als edele en schoone overwinningen aanmerken. Zij strekken ter vergelding van het bloed, dat in zoo vele veldslagen gestroomd heeft; voor de ijsselijkheid en de wreddheden, welke zoo vele omwentelingen verzeld hebben; voor de onheilen, welke zoo vele geslachten hebben geleden. »

De Spaansche Constitutie van 1812.

Men hoort tegenwoordig door sommigen beveren, dat de heillooze verwarving in *Spanje* op de gemakkelijkste wijze te herstellen is door het afkondigen der constitutie van 1812. Het zal daarom niet ongepast zijn, tot juiste overweging der gegrond- of ongegrondheid van dit beweren, over het ontstaan der constitutie, de geschiedenis te raadplegen en derzelve inhoud zoo bakenpt mogelijk mededeelen.

NAPOLEON, die het Iberische schiereiland als een aanhangsel van zijn uitgestrekt rijk beschouwde, even als hij ons vaderland niets meer dan een aanspoelsel van *Frankrijk* noemde, kwam op de gedachte, om de *Pireneën* even zoo uit den weg te ruimen als *LODOWIK XIV* gedaan had, door overplanting namelijk van een' tak zijner dynastie op den Spaanschen troon. Met zijnen broeder *JOSEPH*, was hij

den Koningsmantel omring, gaf hij der natie, over welke hij zich als voogd had opgeworpen, ook eene constitutie; — zonder zulk eene pillegist had de nieuwe gecreëerde heerschappij ook bezwaarlijk ingang kunnen vinden. Deze constitutie was erfelijk-monarchaal-representatief. Het grondbeginsel der godsdienstige vrijheid was, door de vernietiging der inquisitie, even als dat der volksverlichting, door de vernietiging der kloosters, het lokaas. De natie liet zich echter niet blinddoeken, het spreekwoord gedachtig: *timeo Danaos dona ferentes* (ik vrees den Deen, al geeft hij zelfs geschenken). Er ontstond onder liet volk, dat bijna 300 jaren onder eene absolute heerschappij gebukt gegaan had, plotseling een krachtgeveel, dat hetzelfde aan de dagen van 1812 herinnerde, toen *PATRIZA* voor de heilige junta te velde trok, en de verdediging der vrijheid met zijn bloed bezegelde. De wonderen van dapperheid in den opstandoorlog der jaren 1808 — 1809 zijn bekend. In September 1810 vergaderden zich te *Cadix* honderd vier en dertig volksvertegenwoordigers, als buitengewone algemeene cortes, en deze gaven aan *Spanje* eene erfelijk-monarchale constitutie, waarbij zij het Koninklijk gezag aanmerkelijk besnoeden. Deze constitutie werd den 19. Maart 1812 in alle oorden des lands, waar de Fransche wapenen niet heerschten, afgekondigd en bezworen. Haar grondslag is: « De souvereiniteit berust wezenlijk op de natie, om behoort aan haar het regt, eene grondwet van den staat daartestellen. » Aan een geotroijerd charter viel hier niet te denken, wijl *FERDINAND VII* destijds te *Valencia* gevangen zat, zoo als *FRANS I*, in 1525 na den slag bij *Paris*. De wet werd halfve bepaald, dat de Koning bij zijne wederkomst tot den troon de constitutie voor de cortes zou bezweren, en daarbij de voorwaarde gevoegd, dat, wanneer hij tegen dezelve handelde; zulks als nietig zou beschouwd en hem alle gehoorzaamheid ontzegd worden. Bij die constitutie zijn de cortes almene van het denkbeeld uitgegaan, dat de wil des volks zich het beste doet kennen door eene meerderheid van stemmen. Daarom werd er ook vastgesteld: algemeen stemregt, zoowel met betrekking tot de staatkundige als tot de municipale corporatien; alle twee jaren vernieuwing der cortes en der provinciale gedeputeerden en jaarlijks eene nieuwe verkiezing der stedelijke magistraten. De Koning had, volgens de constitutie van 1812, geen onbepaald veto bij de wetgeving; hij kan de cortes noch bijeenroepen, noch ontbinden; de zittingen der cortes beginnen op een vooraf bepaald tijdstip; wanneer de cortes niet bijeen zijn, is er eene uit hun midden gekozen permanente deputatie, die de gangen der regering met naauwlettenden blik gadeslaat. Deze deputatie kan, buiten den Koning, de cortes buitengewoon bijeenroepen. Er bestaat maar ééne kamer. De Koning benoemt zijnen staatsraad volgens eene door de cortes ontworpen lijst. Volgens deze hoofdpunten grondvest de constitutie van 1812 alzoo eene democratie met eenen schaduw-koning. De cortes hebben slechts de vooroordeelen der natie verschoond, terwijl zij het opperhoofd van den staat den monarchalen naam overlieten. — Eene zeer wijde kloof scheidt de constitutie van 1812 van het Koninklijk statuut, van het geotroijerde charter. Daarom willen de meeste junta's de constitutie van 1812 op nieuw ten grondslag der regering gelegd hebben. Maar het laat zich gemakkelijk begrijpen, dat het verkiezings-stelsel, zoo als de cortes hetzelfde begrepen hebben, eene bron van eindeloze onlusten moet worden. Volgens de bedoelingen der constitutie van 1812, omvat het stemregt, als een groot net, het geheele land; de verkiezingen hebben in de kerspelen, de districten en provinciën plaats. Het kerspel benoemt de gedelegeerden, die zich in de hoofdplaats van het district verzamelen om kiezers te benoemen, die zich alle twee jaren, op eenen bepaalden dag, in de hoofdplaats der provinciën vereenigen, om eenen afgevaardigde voor de cortes te kiezen. Door de kieskollegiën der kerspelen heeft men het ideaal van een algemeen stemregt trachten nabij te komen. Ook de *Alcaden*, *Regidoren* en andere municipale beambten worden door het volk gekozen. — Zal nu *Spanje* een monarchale staat blijven, dan is de constitutie van 1812 als een staatkundig dwaalbegrip aan te merken. Het mistrouwen, dat de voorstanders der constitutie in de uitvoerende magt stellen, blijkt onder anderen uit onderscheidene artikelen. Ministers, staatsraden en hofbeambten kunnen niet tot leden der cortes verkozen worden. Geen gedeputeerde mag eenen door den Koning te vergeven post aannemen; de ministers kunnen, alleen met voorafgaande bewilliging der cortes, derzelve be-raadslagingen bijwonen; de gedeputeerden zijn, na verloop van twee jaren, weder verkiesbaar; eindelijk, wat de hoofdzaak betreft, is de geheele uitgestrekte verkiezings-organisatie voor den invloed der regering ten eenemale gewaarborgd. De kerspelen, districten en provinciën regelen de uitoefening van het algemeene stemregt, buiten bemoeijng der uitvoerende magt. De Koning heeft in dezen niets te zeggen noch te bepalen. De cortes constitueren zich zelve; de buitengewone cortes worden door de permanente deputatie vertegenwoordigd en bijeen-geroepen; de provinciale deputatiën komen bijeen, als het haar goedgeunkt; kortom het souvereine volk heeft en behoudt in alles den hoofdtoon en de verantwoordelijkheid rust eenig en alleen op de uitvoerende magt.

De constitutie van 1812 is noch in 1814, toen *FERDINAND* uit zijne gevangenschap terugkwam, noch in 1823, toen *ANGOLÈME* hem uit *Cadix* bevrijdde, door de natie verdedigd veelminder aangenomen geworden. Zal dusdanig aannemen thans in die gewesten, waar eene alles overweldigende magt de hoofdrol speelt, den verwanden staat van zaken kunnen herstellen en verbeteren en ter bevordering van algemeen volksheil kunnen strekken? Wie is er, die zulks kan vooronderstellen?

Geschiedkundige Anecdote.

Onlangs werd te *Paris* in een' armoedige verblijf, bij het overlijden van eenen vroeger welgezeten schoen- en idatzenmaker, een testament gevonden, van den volgende inhoud: « Ik sterf in de diepte armoede; niettegenstaande ik mij had kunnen worden. Ik legde mij aan den lieer *W. J. J.* mijn haarewa, wiens ik bij dezen verzoek, mij te laten begraven, mijn laatste beveling is: deze verzoek, namelijk een paar laarsen. Ik weet, dat ik hem geen groter beveling kan verschaffen. Hij zal wellicht nader verstaan, hoe die beveling dezer verzoekende is. Deze opheldering heeft dan ook werkelijk plaats gehad, waarvan gebleken is, dat de genoemde laarsen werkelijk een relict zijn; en een eigendom der familie van den bezitter hadden behouden te blijven, maar door noodlottige omstandigheden,

of liever ter vergelding eener te bewijzen weldaad, aan eenen vreemden bezitter zijn overgegeven.

Zie hier de korte, maar belangrijke geschiedenis van het bewuste legaat. Na zijne terugkomst van de belegering van Toulon, toen hij nog artillerie-officier was, verviel BONAPARTE in ongenade bij het toen bestaande gouvernement, mischien wel, omdat hij bij die belegering zoo bijzonder had uitgemunt.

De eigenliefe van den jongen officier moest door zulk eene ondankbaarheid, natuurlijke wijze, in verbittering onttaarden, en het besluit oen ontstaan, om de Franche dienst dadelijk te verlaten. BONAPARTE wist, dat Turkije zich ten krijg tegen Oostenrijk uitsatte; hij valte derhalve het voornemen op, naar Konstantinopel te gaan, en zich onder de verdedigers van Turkije te scharen, toen zijn vriend MARON hem berigtte, dat het hem gelukt was, hem, BONAPARTE, het bevel over een legerkorps te bezorgen en een tijdverloop van veertien dagen te doen verleen, en zich, op zijn gemak, naar zijn post te begeven.

Het gouvernement had deszelfs onragvaardigheid jegens hem ingezien en had hem weder in genade aangenomen. BONAPARTE haatte zich, om de noodige aanstellen voor zijn verstand te maken. Maar onder andere reisbehoefden had hij ook een paar nieuwe laarzen noodig. Hij bestelde die bij zijnen gewonen laarzenmaker, wiens winkel toenmaals tegen over het Paleis van Justitie was. De laarzenmaker ging dadelijk aan het werk, en liet bestelde paar laarzen was gereed, den dag vóór de afreis van BONAPARTE.

Maar de laarzenmaker bracht met de laarzen de rekening, en NAPOLION had op dat oogenblik even meer gebrek aan geld als aan laarzen, zoo dat hij zijnen leverancier eene assignatie op het ministerie van oorlog gaf. De laarzenmaker, met dit papier geen genoegen vindende, weigerde hetzelfde in betaling te nemen, en ging met de laarzen weder naar huis; zoodat NAPOLION zich in de noodzakelijkheid zag, om bij een' anderen schoenmaker te gaan.

Het alzee veroorzaakte oponthoud deed NAPOLION, in plaats van den vierden Vendemiaire, besluiten, zijne afreis nog eenige dagen uit te stellen. En in dien tusschen tijd schreef hem MARRAS, dat hij zijne afreis geheel en al moest uitstellen, daar de uitbassing der revolutie den dertienden Vendemiaire zou plaats hebben. BONAPARTE handelde overeenkomstig den raad van MARRAS, en werd, om een paar laarzen, die hij niet had kunnen betalen — Keizer van Frankrijk.

Dit zelfde paar laarzen, die de heer V. . . geërfd heeft, zijn door den bovengemelden testator gemaakt. Hij heeft dezelve sedert al dien tijd zorgvuldig bewaard, omdat hij ze aan niemand kon kwijttraken, wijl NAPOLIONS laarzen, even als het pantoffeltje van Aachenpeester, hem alleen slechts van pas waren.

(Overgenomen uit den Berlijnschen Figaro.)

Boekbeschuwing.

Wij ontvingen dezer dagen eene brochure, welker titel de nieuwsgierigheid van den lezer genoeg opwekt, en welker inhoud, met recht, eene zakelijke vermelding verdient. Het is een verhaal van eene met wat overlegde, en toch, gelijk gebliken is, zeer ligt uitvoerbare ontduiking van den duidelijken geest eens artikels van het Burgerlijk Wetboek, onder den schijn zelve van aan de letter der wet te voldoen; op zijne verantwoordelijkheid vóór de waarheid der daadzaken, ter kennis van het publiek gebragt door G. RAMAKERS, te Breda, bij BRONSA EN COMP.

De schrijver van dit boekje vangt zijne taak aan met eene inleiding, waarin hij het gepaste der openbaarmaking van feiten aanloont, welke eigenlijk rechtstreeks bijzondere personen aangaan, en bij welke het publiek zou kunnen geacht worden geen dadelijk, onmiddellijk belang te hebben. Hij zendt dan ook zijn geschrift hoofdzakelijk in de wereld voor die achtungwaardige lezers, die hun hartelijk deel nemen in alles, waarbij het algemeen waarlijk belang heeft, en na de zaak vooraf aan zijne Excellentie, den minister van justitie, en aan zijne Majesteit onzen geërfbedigden Koning, doch zonder gewenscht gevolg, te hebben bekend gemaakt.

In den jaer 1827 overleed zeer onverwacht te Amsterdam des schrijvers jongste broeder JOHANNES RAMAKERS, nalatende eene weduwe, geboren MARIA VAN DER TREN, en een weinig dochtertje, GEERTRUIDA THEODORA MARIA CORNELIA. Eerst korteling gehuwd zijnde, had men verzuimd een testament te maken; de familieraad werd belegd, en de schrijver werd tot toezienende voogd benoemd, die dan ook een' behoorlijken inventaris deed vervaardigen, alles, waartoe de wet hem verplichtte. In 1829 en 1830 kwamen de grootouders van het kind te sterven. Hanne nalatenschap, welke veel aanmerkelijker was dan die van 's kinds vader, verviel, voor 's vaders aandeel, op het kind, wijl, volgens art. 1441 van het B. W., de gemeenschap van goederen met den dood ophoudt. Daar er eene notariële acte van scheiding werlt opgemaakt, waaruit de staat der erfzitting ten allen tijde kon blijken, oordeelde de schrijver het noodig eene tweeden inventaris te doen opmaken. Hij liet dus de moeder alles naar haar goëddunken behouden, die, als voogdes, groote voorrechten boven andere voogden bij de wet wordt toegekend. De weduwe ging daarop te Geertruidenberg wonen, en genoot de rechten der golden haars kinds; de vaste goederen waren alle verkocht.

In het begin van 1834 vernam de toezienende voogd, bij geruchte, dat zijne schoon-zuster voornemens was, een' tweede huwelijk aan te gaan. Men verbaakte hem, dat zij bij haren broeder, den heer H. P. VAN DEN BERG, te Oosterbeek, bij Arnhem, logeerde. Hij schreef haar, dit gerucht vernemen te hebben, en riep haar aan, zich volgens art. 335 den wet te bepalen, hoe ver zij haar te dien einde, met het oog op de behulpzaam te zijn. Het antwoord, bezigtigende het voorrecht van de minoren, en biddende, dat er authenticatie, tot haar huwelijk 99 1/2 M. noodig was, dewijl laarzen staande rechtgevoerde officier was; men belofte den toezienenden voogd bij het ontvragen dijs authenticatie, dat hij dadelijk kennis te zullen geven. Die kennisgeving verbleef echter niet, en men wist, de wed. RAMAKERS had hare huwelijksplaatse niet met den heer VAN DEN BERG, 1914 Luit. adj. bij de Artillerie-directie te Arnhem, zoodat de te Amsterdam de familieraad, welke volgens art. 332 van het B. W., in zulk een geval moest worden bijeengeroepen, om te be-

palen of de moeder de voogdi wel behouden of niet, was belegd geworden, waarbij de toezienende voogd, natuurlijker wijze, had moeten tegenwoordig zijn.

De schrijver gaf derhalve over een en ander zijne verwondering aan MEVR. VAN DEN BERG te kennen en ontving ten antwoord, dat zij werkelijk aan den inhoud van art. 335 had voldaan door een' familieraad te beleggen te Oosterbeek, onder het vredesrecht, kanton Wageningen; dat bij den familieraad zij, moeder en voogdes, met comparigheid van stemmen in de voogdi was gecontinueerd. Nu trad de heer RAMAKERS in een langweiligen briefwissel met den heer VAN DEN BERG, waarbij van de zijde des toezienenden voogds de meest mogelijke bescheidenheid werd in achtgenomen; en waaruit blijkt, dat laatstgenoemde te vergeefs alles heeft beproeft, om de belangen van het weeskind te handhaven, met stellige verklaring, dat hij, den te Oosterbeek gehouden familieraad niet voor den bij de wet bedoelden beschouwde, en alzee de familieraad te Amsterdam behoorde belegd te worden, gelijk hij dan ook eindelijk, na veelvuldig aangewende moeite, tot vermindering van kostbare procedures, besloten heeft dien te doen bijeenroepen en MEVR. VAN DEN BERG geregeld te doen uitnodigen daarbij tegenwoordig te zijn. Van den afloop der zaak hebben wij dus eene nog nadere brochure te wachten, waarvan wij onze geërfden lezers dan ook evenzeer den zakelijken inhoud zullen mededeelen.

REGENTEN VAN HET BURGERLIJK EN MILITAIR HUIS VAN VERZEKERING, te Arnhem, zijn voornemens, om,

onder nadere goedkeuring van het Departement van Binnenlandsehe Zaken, in het openbaar aan te besteden de LEVERING DER BENODIGHEDE, tot het onderhoud der gevangenen in dat gesticht, gedurende het geheel jaar 1836, bestaande in:

- Rogge- en Tarwebrood.
- Aardappelen.
- Rundvleesch en Rundvet.
- Garstemeel, gepelde Garst of Gort, en Groene Erwtten.
- Groenten.
- Zout, Peper, Olie, Aaijn, en Kaarsen.
- Zoete Melk.
- Steenkolen, Turf, en Hout.
- Legstroo.

Deze aanbesteding zal geschieden op Maandag den zes en twintigsten October 1835, des middags ten twaalf ure, binnen het gemelde Huis, alwaar, van heden af, de op dadelijke befaling gegronde voorwaarden ter lezing en gedeeltelijk de Monsters ter bezigtiging liggen voor de belanghebbenden.

Arnhem den 12den October 1835.

Regenten voornomst,
H. A. van RAPPARD,
Voorzitter;
VAN GELEIN VIERINGA.

§ § Een ONGEHUWD PERSOON, van middelebare jaren, een goede hand schrijvende, reeds als Notaris geëxamineerd en overigens de beste getuigenissen zijner bekwaamheid en zedelijkheid kunnende Produceren, zag zich gaarne werkzaam op een Notarieel Kantoor in Gelderland, tegen geen van slechts kost en inwoning of eene vergoeding daarvoor. Adres, met franko-brieven, onder Lett. U, bij den Drukker dezer.

§ § De Bloemist H. BOEKHORST, aan den Utrechtsechen Steenweg te Arnhem, heeft nog eene schoone Partij HYACHINTEN, af 4, de vijfzig soorten; verschillende fraaie soorten van TULPEN, en eene menigte bijzonder schoone BOLGEWASSEN; het een en zeer geschikt voor Potten en den open Grond.

Te Huur,

Om te aanvaarden 22 Februarij 1836, eene aanzienlijke H. O. F. STEDÉ, genaamd de Heuversweerd, bestaande in kapitale woning enz: BOUW- en UITERWAARDSLANDEN, gelegen in Kortenoever, onder Brummen, te bevragen bij den Eigenaar F. C. COLENBRANDER, te Zutphen.

§ § Te Amsterdam is aan het Adres van A. C. VAN DER HEYM een aangeleekende Brief ontvanger; volgens het merk van het Arnhemse Postkantoor op den 30sten passato afgezonden; inhoudende 2 Coupons, in een' beschreven Couvert, een groot f 4,95, en de andere f 1,00. De afzender van nootdigen Brief zeker hebbende verbleven te zijn, wordt door de afzender verzocht om zich binnen 14 dagen nader te verklaren, wegens het door den afzender, van den 30sten passato af, van, men over het bedrag der coupons, en de afzender van der kosten, TEN BEHOEFVE DER ARMEN, bestaanden zal.

§ § Bij W. J. KRUYT, Boekhandelaar en Boekdrukker te Arnhem, is eene uitteekening geopend op het welgelijkend PORTRET VAN Z. M. DEN KONING DER NEDERLANDEN, waarvan eene proefplaat bij hem ter bezigtiging ligt. Dit portret, waarvan het ongedrukte zeldde zijn, zoo wel over de uitvoering, als over de treffende gelijkenis, met dat te gewagen, wordt in den loop van November door de Heeren E. B. U. F. A. EN ZONEN uitgegeven, en daar de afdrucker stiptelijk naar order van intekening afgeleverd worden, zullen door hem geregelde namen van H. H. intekenaren aan de uitgevers worden opgegeven.

Te ARNHEM, bij G. A. THIEME, Boekdrukker.